

מסורת הש"ם

(א) וַתֵּחַם יְיָ בִּ3 אֶשׁ, פַּחֲמִים נֶגַע, וְיָלְדָהּ יַעֲקֹבִי, (ד) וַתֵּחַם יְיָ: אֵלֶּה דִּבְרֵינָהּ, (ה) כַּסּוּתָהּ פַּחֲמִים, (ו) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (ז) מִן הַיָּמִים, (ח) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (ט) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (י) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יא) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יב) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יג) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יד) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (טו) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (טז) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יז) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יח) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (יט) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כ) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כא) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כב) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כג) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כד) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כה) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כו) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כז) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כח) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (כט) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים, (ל) וַתֵּחַם יְיָ: מִן הַיָּמִים.

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

ספר שמות

פרשת פר כהן משיח כתיבא ברישא ^(א) והדר כתיבא פר העלם דבר של כצור.

ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת דהיינו לפר כהן משיח למה ליה מיהדרר ותבז כאשר שרף את הפר הראשון: וכפר בעדו. והדר ובעד יצמו ובעד כל קהל ישראל: פר דעזות כוכבים הוי עולה: חסידא אנ"ף.

למיתרל דעולה קדמה: כמשפט כפיז ציב. כפר דעזות כוכבים דכמר כתיבא חולין ועולה ברישא כתיבא: שעיר יחיד קודם לכבש יחיד. כגון שהיו שנים זה הביא כשבה וזה הביא שעירה: סקן נהרנסא באלים. דעו אליה טעונה אליה: בגין יוס. בגלל יוס. כנש גלל עומר וכבשים בגלל שמי הלחם: ברתנ"ו עומדים בקלקלס. האיס למשכב זכור ^(ז) גב' אמו קודמא ליוולס. דלית לה וילתא טפי: תנסס קודם למלך ישראל שאין כל ישראל חלון לחכמה אצל מלך כל ישראל חלון למלכות: מלך קודם לנסן גיור. מדלמנר מלך לנסן גדול קמו עמכס מעבדי אדוניכס נועי"כ אלפסיה קלמנך אלמא מלך עדיף: אמרכנאל. שממונה על כולס ואין משיצין על דכריו: גוצר. הממונה על האולרות

כהן משיח פרק שלישי הוריות

יג.

שצמקדש: איציעא להו לעינן עומאס. ליטמא למת מלוא סגן ומשוח מלחמה אי זה מהס קודם: לפחיסו. הוא קודם לסגן משוח דלצור כריכיס לו למשוח מלחמה לצורך מלחמה טפי מסגן: דכספי ויבדל אסין. אלמא כהן עדיף מלוי: נכלל ארוז. כענן. לא מלא נח קללה

לכנען גדולה מזו שיהא עבד לחמיו מכאן שכל עבד הרי הוא בכלל ארוז: הכל רוצין לישא גיורס. שמתרליץ לישא גיורת מלישא משוחררת: משוחררת לא היסא בחוקס שמור. דסמס שפחה מוסקרת. לשון אחר גיורת צעילא לציוגרי ומשמרת עלמה לפי שדעתה להתגיייר אצל שפחה אין צידה לשחרר עלמה ואינה משמרת עלמה: מפני מה הכל ^(א) מושלין צעכצבים. כלומר מפני מה נמנה מפלה ימירה לעכברים שנרדפין מדיר מדיר: אמר לס מפני שסורן רע. שילך לבס רע הוא יומר מדלי. סורו שר שלס כללמנר ^(ב) צ"מ דף נט: בגר שסורי רע דהיינו ילר הרע ששר שלו רע הוא: מאי היא. היכי הוי סורן רע: אמר רבא אפילו גלימי. דלאו מאלכל ולית בכו הגאה אפי' הכי גיילי להו: גיילי. נושכין: שופתא.

הבאים עמחם וקי"ל: דיאפילו חטאת חנוף קודמת לעולת בהמה יפר עבודת כוכבים קודם לשעיר עבודת כוכבים אמאי האי חטאת והאי עולה אמרי במערבא משמיה ^(א) דרבא בר מרי חטאת עבודת כוכבים חסידא אל"ף ^(א) לחמת כתיב ירבא אמר כמשפט כתיב ביה ישעיר עבודת כוכבים קודם לשעיר נשיא מ"מ האי צבור והאי יחיד ישעיר נשיא קודם לשעירת יחיד מ"מ האי מלך והאי הדיוט ישעירת יחיד קודמת לכבשת יחיד והא תניא כבשת יחיד קודמת לשעירת יחיד אמר אביי תנאי היא מר סבר שעירה עריפא שכן נתרבתה אצל עבודת כוכבים ביחיד ומר סבר כבשה עריפא שכן נתרבתה באליה יעומר קודם לכבש הבא עמו ישתי הלחם קודמים לכבשים הבאים עמחם וזה הכלל דבר הבא בגין ליום קודם לדבר הבא בגין לחם: ברתנ"ו ^(א) האיש קודם לאשה להחיות ולהשב אבדה והאשה קודמת לאיש לכסות וילחוציא מבית השבי בזמן ששניהם עומדים בקלקלה האיש קודם לאשה: גב' ת"ר היה הוא ואביו ורבו בשבי והוא קודם לרבו ורבו קודם לאביו יאמנו קודמת לכולם חכם קודם למלך ישראל חכם שמת אין לנו כינאז בו מלך ישראל שמת כל ישראל ראוים למלכות מלך קודם לכהן גדול שנאמר ^(א) ויאמר המלך (אליהם) [להם] קחו עמכם (או מ)עבדי אדוניכם וגו' כהן גדול קודם לנביא שנאמר ^(א) ומשה אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא הקדים צדוק לנתן ואומר ^(א) שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעך וגו' יכול הדיוטות היו ת"ל כי אנשי מופת המה ואין מופת אלא נביא שנאמר ^(א) ונתן אליך אות או מופת צמשוב בשמן המשחה קודם למרובה בנדים מרובה בנדים קודם למשיח שעבר מחמת קריי משיח שעבר מחמת קריי קודם לעבר מחמת מומו עבר מחמת מומו קודם למשוח מלחמה משוח מלחמה קודם לסגן סגן קודם לאמרכל מאי אמרכל אמר רב חסדא אמר כולא אמרכל קודם לגובר קובר קודם לראש משמר ראש משמר קודם לראש בית אב ראש בית אב קודם לכהן הדיוט איבעיא להו לענין טומאה סגן ומשוח מלחמה איזה מהם קודם אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן ת"ל דתניא סגן ומשוח מלחמה שהיו מהלכים בדרך ופגע בהם מת מצוה ^(א)מיבש שיטמא משוח מלחמה אמר רבינא כי תניא הדיא להחיות: ככהן גדול נכנס הסגן ומשמש תחתיו והתניא משוח מלחמה קודם לסגן אמר רבינא כי תניא הדיא להחיות: ברתנ"ו ^(א)יכהן קודם ללוי לוי לישראל ישראל לממזר וממזר לנתנין ונתנין לגר וגר לעבד משוחרר אימתי בזמן שכולם שוים אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ: גב' כהן קודם ללוי שנאמר ^(א) (ו)בני עמרם אהרן ויבדל אהרן (להקדישן) קדש (ה)קדשים לוי קודם לישראל שנאמר ^(א) בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי ^(א) (מתוך) וגו' ישראל קודם לממזר שזה מיוחס וזה אינו מיוחס ממזר קודם לנתנין זה בא מטפה כשרה וזה בא מטפה פסולה נתין קודם לגר זה גדל עמנו בקדושה וזה לא גדל עמנו בקדושה גר קודם לעבד משוחרר זה היה בכלל ארור וזה לא היה בכלל ארור: אימתי בזמן שכולן שוין כו': מה"מ א"ר אחא ברבי חנינא דאמר קרא ^(א) יקרה לפני מפנינים ימכהן גדול שנכנסם לפני ולפנים תניא רשב"י אומר ברין הוא שיקדים עבד משוחרר לגר שזה גדל עמנו בקדושה וזה לא גדל עמנו בקדושה אלא זה היה בכלל סארור וזה לא היה בכלל ארור שאלו תלמידיו את רבי אלעזר ברבי צדוק מפני מה הכל רצין לישא גיורת ואין הכל רצין לישא משוחררת אמר להם זו היתה בכלל ארור וזו לא היתה בכלל ארור דבר אחר זו היתה בחזקת שמור וזו לא היתה בחזקת שמור שאלו תלמידיו את רבי אלעזר מפני מה הכלב מכיר את קונו ותתול אינו מכיר את קונו אמר להם ומה האוכל ממה שעכבר אוכל משכב האוכל עכבר עצמו עאכ"ו שאלו תלמידיו את ר"א מפני מה הכלס מושלים בעכברים מפני שסורן רע מאי היא רבא אמר אפילו גלימי גיצי

רב

אבל בזה גברא לא משכחת דמיתיו חטאת חנוף ועולת בהמה: לחשת חסר כתיב. אלא למימר דמעלת חטאת זו חסירה ממעלת שאר חטאת: (רס"פ) (מ"ט) האי ייחיד והאי דצבור וצבור קודמין ליחיד אפי' הוא נשיא. והא דאמרין בפ"ק דר"ה (דף נ"ו) מלך וצבור מלך כנס תחילה לדון החם שאני כדמפרש טעמא לאו אורח ארעא למיתב מלכא אבראי. ואבאי מקמי דלפרש חרון אף: ואופר שפע נא יהושע הכהן הגדול. מאי ואומר וכו'ת שאני צדוק הכהן והוא משמש באורים ותומים (הוא) ולפני אלעזר (הכהן) יעמוד וישאל לו במשפט האורים (ותומים) ויהושע בנאי היה ואפי"ה היה צריך לאלעזר. אבל כה"ג שאינו משמש באורים ותומים לא עדיף מנביא ח"ל שפע נא יהושע ובכתי שני היה וכובר פסקי אורים ותומים (קודם): ששכן בשמן המשחה קודם למרובה בנדים. והי"ג אחא במסכת נזיר ר"פ כהן גדול משוח בשמן המשחה ומרובה בנדים משוח בשמן המשחה עדיף דבכאי פר הבא על כל המצות אבל מרובה בנדים לא. ותמיה האיך הוה ב' כהנים גדולים כאחד. יי"מ שאירע טומאה לכהן משוח. אחר שגנו ואישירו המלך השמן המשחה (ואינו) [ומיני] מרובה בנדים לשמש תחתיו. ולא נתיירא דא"כ היל למכתב משוח בשמן המשחה קודם למרובה בנדים עדיף דחזי לעבודה ומרובה בנדים לא חזי לעבודה קדאמרא חתם מרובה בנדים ומשיח שעבר מרובה בנדים עדיף דאילו מרובה בנדים עבדי בעודה ואילו משיח שעבר לאו בר עבודה הוא דאניו ראו לא לכה"ג ולא לכהן הדיוט. ופי' חורב ר' משה מאובאר דכגון (שגלה) [אן] שחלה כה"ג ואוקמוה אחר תחתיו וכיון ששימש ימים רבים ככה"ג מסתמא אין מעבירין אותו אף כששב או שנתרפא דרוקא בארע קרי שהשני אינו משמש אלא לפי שעה חוזר ראשון לעבודתו: מרובה בנדים קודם למשיח שעבר. כגון שאירע קרי לכה"ג קודם שגנו שמן המשחה ומשוח אחר תחתיו ומת כה"ג מינוי אחר תחתיו אחר שגנו שמן המשחה. ומה שלא מינו משוח שעבר (אפי"ס) [אפשר] שהאחר נחנכם ותגעהל יתור או שמא עי"פ מלך מינוהו כמו שמצינו שהיו נחמנים עפי" מלך בבית שני ברבוי דמים (וימא דף ח: יח. יבמות סא.) אבעיא להו לענין טומאה סגן ומשוח מלחמה איזו מהן קודם. הך בעיא איתא נמי בגיזי בריש כ"ג ואין (וכתב) [כתוב] שם לענין טומאה. אלא סגן ומשוח מלחמה מאי. ומשום דקאי אמתניתין כה"ג וזיר שהיו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה ר' אלעזר אומר יטמא כה"ג ואל יטמא נזיר. וחכ"א יטמא נזיר ואל יטמא כה"ג. ועלי' קאי הבעי משוח מלחמה וסגן מאי. אבל הכא מתניתין בקרימה להחיות איירי ומשום הכי הוצרך לפרש לענין מאי (והא דלא במביא) [ונפשיטא] ליה לענין החיות משוח מלחמה קודם לפי שהוא ערכי מלחמה וחי ישראל תליין בו אבל לענין

טומאה מספקא ליה אי סגן עדיף לא שהוא מוזמן לשמש תחת כה"ג:

עין משפט

גר מצוה

נא א מיי פ"ט מה'ל תמידין

ומוספין הלכה ז:

גב ב מיי שם ה' ז:

גב ב מיי שם ה' ז:

גר ד ר ד ר מיי שם הלכה ז:

גר ח ט י מיי שם הל"ט:

גר ב טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ח

כהנין:

גר ל מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

הל' טו סמנ עשין קסב טושיע

יו"ד פ' רנב ספ"ף ח:

גר ב מיי וסמנ שם טושיע יו"ד

פ' רנב ספ"ף ח:

גר ב מיי פ"ג מה'ל אבדה הלכה

א טור טושיע יו"ד פ' רנב ספ"י

ל' וס' רנב ספ"י:

ע מיי שם הלכה ז ופ"ה מה'ל

ת"ס הלכה א סמנ עשין יז טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

ה הלכה ח סמנ עשין קסב טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

ה הלכה ח סמנ עשין קסב טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

ה הלכה ח סמנ עשין קסב טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

ה הלכה ח סמנ עשין קסב טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

ה הלכה ח סמנ עשין קסב טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים

ה הלכה ח סמנ עשין קסב טור

טושיע יו"ד פ' רנב ספ"ף ז הל' שם:

ש"ע שם הל' יז ופ"ג מה'ל

תלמוד ירושלמי הל' ז טושיע יו"ד פ' רנב

רנב ספ"י טו ב כהנין:

גר ב הל ב"מ פ"ד מה'ל ג'ל

מקדש הלכה יז:

גר ב מיי פ"ח מה'ל אצל הלכה ט:

ס'ר ר מיי פ"ח מה'ל ממונות עמים